

»Första morkullan». Enligt uppgift i tidningarna sköts i Askims socken af Bohus län en morkulla den 2 januari detta år. Att nu denna, liksom andra under föregående år vintertiden i Sverige skjutna morkullor, varit en öfvervintrare lider ej ringaste tvifvel.

Bland smärre ornitologiska, i tidningarna meddelade, *notiser* anteckna vi följande:

En flock »vildgäss» (Sädgäs?) på sju stycken har under sistlidne december hållit till å rågåkrar i trakten af Varberg. Vildgäss ha ock den 30 december förra året varit sedda kretsande öfver Kortfors jernvägsstation i Karlskoga socken, Verm-land. Sädessärlor ha omkring den 18 sistlidne januari infunnit sig i Varberg. Man har förmodat att dessa ärlor skulle från sydligare land ha återvändt till Sverige, men denna förmodan saknar all sannolikhet. — En *alkekung* (»rotges», *Mergus alle*) fångades den 30 sistlidne december å »gruf-torget» i Jernboås socken, Vestmanland. Ett ovanligt fynd så långt inne i landet.

I ett till »Södra Skåne» af Rektorn, Dr N. G. Bruzelius lemnadt meddelande om ovanligare fogelföreteelser i Ystadstrakten år 1879 läser man bland annat, att en *salskrake*, ung hane, sköts vid Ystad den 20 januari 1879, att tre honor af *fjellpiparen* skötes å Petersburgs egor, Ystadstrakten, den 14 maj, och att en *alförrådare* (Ful. stelleri), ung hane, fälades den 14 december. Likaså sköts den 10 januari nära Stora Herrestad, södra Skåne, en *lappsparf*, ung hane, som höll sig i närheten af en flock snösparfvar, med hvilka han förmodligen gjort sällskap från höga nordn.

Såsom här nämdes i förra årgångens sista häfte, hade ett exemplar af *Storlabben*, *Lestris pomarina*, i midten af oktober förra året blifvit skjutet vid Venern. Enligt senare vunna upplysningar har förliden höst en mängd exemplar af denna endast under flyttningstiderna förekommande och äfven då temligen sällsynta fogelart anträffats, ty enligt tillförlitlig uppgift ha åtminstone 9 stycken dessutom blifvit fällda, nämligen 4 vid Kalmar, 1 vid Vesterås, 2 vid Upsala och 2 i Helsingland. Förmodligen är antalet ännu större, fastän kännedom derom saknas. Denna ovanliga företeelse beror utan tvifvel derpå att dessa labbar under sin flyttning från deras högnordiska hem råkat ut för starka stormar, som drifvit dem långt ur deras kosa, hvilken från Polarkhavet går öfver Nordsjön. Vid engelska kusterna, från Norfolk på ostkusten till Cornwallis på sydkusten, förekom storlabben under oktober, i synnerhet i nämde månads tredje vecka, i ett alldeles utomordentligt antal: i hundratal vid kuster, der man vanliga år anträffar kanske fem, sex stycken. Också väckte den talrika förekomsten af dessa stora foglar allmänt uppeende

i England. Såsom v
tröttade eller råkat
mesta lätt åtkomliga

Skogsstyrelsens
och Jagtväsendet int

Detta genom K
utgifna verk lemnar
historia från äldsta
sälunda en historisk
berättelserna. Att
tresserar sig för ifrå
handledning lider int

Enligt hvad i in
väsendets historia ut
v. Häradshöfding J.
åt jagt och djurfång
spektören A. Th. Ha

Att nu allrame
historia är en sjelfkl
utom vårt synfält, m
väsendet hörande, i
jagtlagstiftning mera,
finner man i första k
skapslagarnes bud o
Mera antydningvis -
i kapitlet om jagt oc
under århundradenas
följd dels af det ök
af den politiska tyr
eller öppna brytninge
rättigheten framträd
fullt utbrott vid rikse
fick omsider sin först
ej uttryckligen omnå
förordningen af 1789.

I ett par följand
»Kronoparker, djurgå
och intressanta uppgi
och de jordafsöndrin
högre jagtens intresse
häraf vunnit rikhaltig
Kapitlet »Jagt o
utarbetats af den på